

א) ג"ל כחול: רש"י
ב) ג"ל חום: שנת ד' ד"ה
ג) רבי יהושע: א) נפיה פ"ח
ד) פ"ח פ"ח: ד"ה: א) ש"ך
ה) ש"ך ל"ג: א) א) נפ"ח
ו) ש"ך ל"ג: א) א) נפ"ח
ז) ש"ך ל"ג: א) א) נפ"ח
ח) ש"ך ל"ג: א) א) נפ"ח
ט) ש"ך ל"ג: א) א) נפ"ח
י) ש"ך ל"ג: א) א) נפ"ח

הנהגות הב"ח

א) רש"י ד"ה א"ל וכו'
ב) רש"י ד"ה א"ל וכו'
ג) רש"י ד"ה א"ל וכו'
ד) רש"י ד"ה א"ל וכו'

מופך רש"י

כל הפוסל בתרומה. כל
היה דמיתין בפקד יליות
השנה (ג' ג' ג' שמונה
עשר דבר שגורו עליהם
מות שניה לפסול את
התרומה. טומאה משקין.
אפילו חולין להיות
החלה חרין מן הטהור.
שפסול לתרומה מן המורה
וגרית המבוז הוא וי"מ
חלקה טומאה דריה ולא
גורו פיה לפסול את
תמלה. דל"ן דברי מורה
לרש"י חוקק. וי"מ
דמשקין ועל"ס לקבל
טומאה. ומה הוא ענין
שמקבלו טומאה על
בבב"ב. ש"ך ע"ה. וי"מ
הה"ס שיהו כהנים משקין
למזון (פסחים ד').

שיטה מקובצת

א) אבל בטהרת תרומה
יכול להחמיר ותפסין:
ותוכת אלמא מתיי' כו'
עד סוף חבור גרשם עליו
ג' ש"ל נמצא בס"י:
א) אמר עולא חבירא
אמר כדאמר ר' דמתני'
דקמי' שני עושה שלישי
בחולין: ב) דאילו התאכל
מקבל טומאה מכביצה
אובל: ג) ואמר ר' ב"י
חבירא דרמא אובל תנא:
ד) ולעולם אשמיך ריש
שלישי בחולין שנעשו על
טהרת תרומה:

השוחרט פרק שני חולין

ז' **בחולין שנעשו על טהרת תרומה.** כלומר האי אובל ראשון ושני ושלישי
דקמי' בחולין מיימי במסכת טהרות (פ"ב מ"ג) ובא"ח אובל חולין
אמה מולא שלישי הא שני לא עבד שלישי בחולין אמה מולא בחולין
שנעשו על טהרת תרומה: על טהרת תרומה אין על טהרת הקדש

בחולין שנעשו על טהרת תרומה ורבי יהושע
לא ס"ד דקמי' בשר דאי בתרומה בשר מי
איכא אלא מאי בקדשים חיה בקדשים מי
איכא בשר בבשר מוחלף בשר בפירי לא
מיחלף אמר עולא חבירא אמרין בחולין
שנעשו על טהרת הקדש ודלא כרבי יהושע
ואנא אמינא רבי יהושע היא ולא מיבעיא
קאמר לא מיבעיא חולין שנעשו על טהרת
קדש דחמירי דאית בהו שלישי אלא אפילו
חולין שנעשו על טהרת תרומה נמי אית בהו
שלישי מאן חבירא רבה בר בר חנה היא
דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מאי אהררי
רבי אליעזר ורבי יהושע להדדי אמר לו ר"א
לרבי יהושע מצינו אובל חמור מן האובל
דאיב נבלת עוף טהור בחוץ לא מטמא
ואילו אובלה מטמא בגדים אבית הבליעה
ואנו היאך לא נעשה אובל ב' במאכל ורבי
יהושע מנבלת עוף טהור לא גמרינן דחידוש
הוא אלא מצינו שהמאכל חמור מן האובל
דאילו מאכל בכביצה אובל עד דאביל
כחצי פרס ואנו היאך נעשה אובל במאכל
ור"א טומאה משיעורין לא גמרינן ועוד
לדברך שאתה אומר על ראשון שני יפה אתה
אומר שני שני למה אמר לו מצינו שהשני
עושה שני ע"מ משקין אמר לו והא משקין נמי
תחלה הוא דתנן: "כל הפוסל בתרומה
מטמא משקין להיות תחלה חוץ מטבול
יום ועוד שלישי שני תחלה אמר לו אף
אני לא אמרתי אלא בתרומה ישטהרתה
טומאה

מאן חבירא. דכביצה לכו דדוקא
נקט רבי יהושע חולין שנעשו על טהרת תרומה: מה אהררי רבי
אליעזר ורבי יהושע להדדי. מה השיבו זה לזה איש על דברי חברו:
מצינו שחולין שנעשו על טהרת תרומה מן האובל. האלם המאכל חמור מן

לד.

מאן חבירא רבה בר בר חנה. לא ר"ל רבי אלעזר דלעיל דלא
היה קרי ליה חבירא דרבו היה כדאמר בפ"ק דב"ק (דף א'):
וצני נוחלין (ב"ב דף קכח). דאמר עולא אמר רבי אלעזר הלכה
גובין מן העבדים אבל קשיא אמאי לא קאמר עולא רבויי אומרים

וגרסה דרבי אלעזר לא קאמר לעיל
יותר אלא האלם חולין שנעשו על
טהרת קדש עסקין והש"ס הוא
דמס' ודלא כרבי יהושע:
ואובר' עד דאביר' חצי פרס.
אע"ג דמפרש ר"ת דב"מ
דבר גזרו על אלם האובל כביצה
שיהא טמא מ"מ מימי ראיא נפסול
גוייה שהיא מתחלה בחצי פרס:
טומאה משיעורין לא גמרינן.
מימה הרי מצינו נבלת
צהמה דמטמאה ואוכלה טהור אלמא
מאכל חמור מן האובל: **שני שני**
למה. דאע"ג דאיכא למיגזר דבב"ב
דלכל אובלין טמאין שדי לפי משקין
(ט) דמעשר מ"מ אי לאו דלשכתן
צמלמא שני דעבד שני לית לן למיגזר
דלא לכו מילי דנבנן חוכא וסיטוללל:
מצינו שני עושה שני ע"מ משקין.
וא"ת ואמאי לא קאמר
ע"י ספר דאמרין ב"ק דשבת (דף
ז). דהוי מ"מ דבר ולין אביות
מחמת ספר נמי פוסלות תרומה
כדאמר התם וי"ל דלא צעי לאתוי'
אלא ממאכל דעבד מאכל חמור שני ועוד
דומיא דמאכל דעבד אלם שני ועוד
דהא דספר עבד ידים שניות וגם
פוסלות את התרומה לאו משום
טומאה אלם משום חומרא:
משקין תחלה נמי הוו ברנתן
וב'. לא צל להקשות
שכמוהו יעשה האלם ראשון למה יש
לו להיות ראשון אלם למה לומר דהא
דעבד שני היינו דווקא ע"י משקין
שהן תחלה ולי"ג מה שכמוהו בפרסי
אמר ליה רבי יהושע שאני משקין דלעולם לקבל טומאה דמ"מ לא
מיך ללוס: **אף אני לא אמרתי בו.** י"מ כי מהאך דייק דחבירא
סביר

המאכל: **היאך לא נעשה אובל** כמאכל. דהאובל אובל ראשון לא יהא ראשון: **חידוש הוא.** שאין לו טומאה בגלוי וכשהיא צבית
הסתרים היא מטמאה האלם עד שהוא מטמא בגלוי וכל שאר טומאות מטמאות בגלוי ואין מטמאות צבית הסתמים הלכך גזרת המטב
היא ואין למדין הימנה ור"א סבר למדין: **אלא מצינו שהמאכל חמור מן האובל דאילו מטמא** (ב) אובלין טמאין
שנעשו בו: **ואלם האובל** אובלין טמאין אינו טמא א"כ אלם חצי פרס דתנן בעירובין (דף פג): **וחלי חליה** לפסול את הגווי' והן ז'
ביים: **טומאה משיעורין לא גמרינן.** דשיעורין מילתא צנפיה נפשיה היא ולא משום חומרא וקולא אלם אובל דמטמא בכביצה כך שיער
בו כחמור מכל האובל אשר יאכל (ויקרא י"ח) ואמרין י"בפ"ח דיומא (דף קז) אובל הנאכל צבית אחת ושיערו חכמים אין צבית הבליעה מחזיק יותר
מציבת טרנגולת ופסול גוייה בכחי' פרס הכי תקון רבנן: **ועוד לדברך.** שאמה למד טומאה משיעורין לעשות מאכל חמור מן האובל:
מה שאמה חמור האובל אובל ראשון נעשה שני יפה אתה אומר אלם שני שני מצינו. שאובל שני עושה את חבורו שני
ע"מ משקין. אם נגע אובל שני באובל שהמסקה טופח עליו נעשו משקין תחלה דקמתי ואילו כל הפוסל את התרומה מטמא משקין
להיות תחלה וחזר המשקה ועשה האובל שני וכיון דאשכחן ע"י משקה דשני עושה שני בשום דוכמא מחמירין גבי אלם האובלו למהיו
כומיה דלכילה חמירא ממגע: **וא"ל.** ר"א אי ממסקה ילפינן תחלה נמי צבית למיעבדיה להאי אלם כי היכי דמשקה נעשה ראשון. ורבי
יהושע לא יליף מן המשקה דהתם חומרא דמשקין הוא שעלולין לקבל טומאה אבל מן האובל יליף: **חוץ מן הטבול יום.** דליקלש'א
טומאה מיניה ואע"ג דפסול תרומה לא עבד משקה ראשון: **אף אני לא אמרתי.** האובל אובל שלישי נעשה שני: **אלא.** באובל
של תרומה כלומר בחולין שנעשו על טהרת תרומה וכדאמר רבי יהושע בהדיא לעיל [ג]: וכיון דעל טהרת תרומה נעשו עבדי לאובלן
שני: **א) מפני שטהרסה של תרומה טומאה היא אלם הקדש.** כדאמרין ב' בחומרא בקדש (תנייה דף יח): בגדי אובל תרומה מדרס לקדש
אלמא אין שמירת תרומה חשיבא שמירה אלם הקדש דהא מדרסות לגבי תרומה מטמאין ואפילו בחולין דהא טומאה דלדורייתא היא
והאובל תרומה נשמר הוא מן המדרס ואפ"ה לגבי קדש לא חשיבא שמירה וחישינן שמא יצבה עליהן אשתו נדה ה"נ שלישי דתרומה
לגבי קדש מספקין ליה צבתי הלכך האובל שני לקדש שמיניו שני עושה שני ע"י משקין. מדקאמר רבה בר בר חנה דלדומיה ר"א לרבי
יהושע שלישי שני למה ואמר אף אני לא אמרתי אף אני לא אמרתי אף אני לא אמרתי דרבי יהושע בחולין שנעשו על טהרת תרומה הי"ך צביל
חולין יש שלישי שנעשו על טהרת תרומה ועלה קאמר אף אני לא אמרתי דדוקא קאמר ולא רבותא דאי טעמא היכי דלמילתיה ואמר
באחו חולין הוא נעשה שני לקדש בחולין שנעשו על טהרת תרומה ומשום דטהרתה טומאה היא אלם הקדש ולעולם שלישי בחולין
שנעשו על טהרת הקדש איכא מאי קא מותבי ליה ר"א שלישי שני למה הא אשמועינן רבי יהושע טעמיה. ועולא דאמר לעיל דרבי יהושע
בחולין שנעשו על טהרת הקדש נמי אית ליה שלישי סבר דהא דקמתי צמילתיה דרבי יהושע בחולין שנעשו על טהרת תרומה טעמא
הוא דיהיב למילתיה דבחולין דטהרת תרומה הוא דאמרין נעשה גופו שני לקדש משום דטהרתה טומאה היא אלם הקדש אבל לא
בחולין דטהרת הקדש ולעולם אשמועינן דיש שלישי צנעשין על טהרת תרומה וכ"ס צנעשין על טהרת הקדש והאי מהדרי ליה לא שמיע ליה
דאיתו לא צנעשה ולא צברייתא מה שהשיבו זה לזה אלם רבה בר בר חנה שמיע ליה מרביהו א"כ ס"ל לעולא דהאי אף אני לא אמרתי לא היו דברים
מעולם דלרבי יהושע צמירייהו קאמר דנעשה גופו שני לקדש וטעמא משום דטהרת שניהם צין נעשין על טהרת תרומה וצין צנעשין על
טהרת הקדש וטמאה היא אלם הקדש והאי דקמתי לעיל בחולין שנעשו על טהרת תרומה רבותא אשמועינן דאפילו צבתי איכא שלישי:
על

עין משפט
נר מצוה

פח א מ"מ פ"ח מ"מ
אבות המוסלם ה"י
ופ"י הל"ד והל"י ופ"י
הלכה:
פ"ב ב מ"י ש"ס פ"י הל"ג:
פ"ג ב מ"י ש"ס פ"י הל"ג:

רבינו גרשום

הקדש בידים מטאבאות:
ולדקמה בחולין שנעשו על
טהרת תרומה כו'. כלומר
ולדקמה מתייזין דאין
נאכלין בידים מטאבאות
בחולין שנעשו על טהרת
תרומה ור' יהושע כלומר
דהא מדרי בחולין שנעשו
על טהרת תרומה דאית
בהו שלישי: לא לטקא
דעיק דקמי' בשר. כלומר
השוחט בהמה חיה ועוף
דהוא בשר: אין בשר
בבשר מוחלף. כלומר
אצ"מ שאין חיה בקדשים
גורין חיה אטו בהמה
דאיתא בקדשים אבל
בשר בפירי לא מוחלף
והי תרומה היאך נעשו
בשר אטו פירי: וי"מ
חבירא רבה בר בר חנה.
סבר לר' יהושע חולין
שנעשו על טהרת הקדש
לית בהו שלישי כדבעי
לימיר בסוף תהליכה: א"ל
ר' אליעזר לר' יהושע
מצינו שהאובל חמור
מן האובל דאילו אובל
בכביצה. כלומר דאילו
אובלין מטמאין בכביצה
כו': אלא שני שני למה.
כלומר לדברך שאתה
אומר שהאובלין חמור מן
האובל לפיכך האובל אובל
ראשון אינו אלא שני אלא
האובל אובל שני למה הוא
שני כמורו הוא לדברך
אין חמור אובל כאובלין:
א"ל מצינו שהשני עושה
שני ע"י משקין. כלומר
שאם נגעו משקין באובלין
שניים היו הם כמורו:
משקין נמי תחלה (הא)
[תוה] דתנן כל הפוסל את
התרומה כו' ואזוהי דבי
הפוסל את התרומה והו'
שני ונשיקין משקין תחלה:
חרץ מטבול יום כלומר
שטבול יום פוסל תרומה:
ואין עושי משקין תחלה:
ועוד שלישי שני למה.
כלומר לדברך שאתה
אומר שהאובלין חמור מן